

СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
(м. ЛУЦЬК)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

РАДА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВОДНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ (м. РІВНЕ)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ОДЕСА)
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ

ВИЩА ШКОЛА ЕКОНОМІКИ ТА ІННОВАЦІЙ (м. ЛЮБЛІН, ПОЛЬЩА)

ПОЛІСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ (м. ПІНСЬК, РЕСПУБЛІКА БІЛОРУСЬ)
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА МЕНЕДЖМЕНТУ

Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції

(19 травня 2016 року)

Луцьк 2016

УДК 658(082)
ББК 65.050.0я43
Т33

*Рекомендовано до друку вченою радою
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 8 від 26.05.2016)*

Рецензенти:

Карлін М. І. – доктор економічних наук, завідувач кафедри фінансів та оподаткування Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Лінич Л. Г. – доктор економічних наук, професор кафедри економіки та безпеки підприємства, декан Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Полінкевич О. М. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та безпеки підприємства Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;

Теорія та практика менеджменту : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (19 трав. 2016 р.)
Т 33 / відп. ред. проф. Л. М. Черчик. – Луцьк, 2016. – 434 с.

У збірнику подано тези доповідей та виступів учасників Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої удосконаленню та розвитку теоретичних, методичних та прикладних аспектів сучасного менеджменту.

УДК 658(082)
ББК 65.050.0я43

© Черчик Л. М. (упорядкування), 2016

ВОЛОДЬКО ОЛЬГА	
Стратегический менеджмент организаций в условиях неопределенной среды	54
ВОРОТНИКОВ ВІТАЛІЙ	
Аналіз напрямків розвитку методології створення конкурентоспроможної унікальної нової техніки	55
ГАЛЮК ІРИНА, МАЦЬКЕВИЧ ОЛЕСЯ	
Управлінські підходи до імплементації інтелектуального потенціалу галузевих підприємств для вирішення завдань енергетичної безпеки	57
ГАНАС ЛЮБОВ	
Мотивування працівників, які безпосередньо пов'язані із виробничим процесом	58
ГАПАНЮК ТЕТЯНА	
Роль менеджера в процесі управління конфліктами	59
ГАПОНЧУК М., ЯКОВЧУК РОМАН	
Суть та роль планування як функції менеджменту в ДСНС України	60
ГЕЛЕШКО КАТЕРИНА	
Проблеми управління фінансовими інвестиціями	61
ГЛАВІЧКА АЛІНА	
Роль фінансового менеджера в управлінні власним капіталом	62
ГОЛОВІЙ ТЕТЯНА	
Вдосконалення управління закупівлями на промислових підприємствах	63
ГОРБУНОВ ВЛАДИСЛАВ	
Перспективні напрямки підвищення рентабельності операційної діяльності підприємства	65
ГОРДІЄВСЬКА МАРГАРИТА	
Управління доходом від операційної діяльності підприємств	66
ГРАНАТОВА СОФІЯ, СІЧКОВСЬКА МАРІЯ, МОГГЕ ЛЮБОВ	
Напрями підвищення економічної ефективності діяльності підприємства	67
ГРИНЧУК ІННА	
Ризик менеджмент як основа управління компанією	68
ГРИНЬКО ОЛЕКСАНДР, ШАНДА АНЖЕЛІКА	
Теоретичні підходи до процесу управління ланцюгами поставок підприємства	70
ГУЛЬЧАК ОЛЕКСАНДР	
Особливості підприємства як соціально-економічної системи	71
ГУНЧЕНКО МАРІЯ	
Загальна характеристика чинників внутрішньої ефективності управління сучасним підприємством	73
ДЕНИСЮК ТЕТЯНА	
Теоретичні засади формування стратегії ціноутворення на підприємстві	74
ДЗЮМА ОЛЕНА, СКУЧЕЛЯС ЯНА, КАРПЛЮК ОЛЬГА	
Мотивація персоналу на підприємстві та використання її сучасних методів	75
ДМИТРУК ОКСАНА	
Формування інноваційного потенціалу підприємства	76
ДОМБРОВСЬКИЙ СТЕПАН	
Завдання розвитку соціально-трудової сфери в контексті зміни системи держу правління	77
ДУБИНА М.О., ЯКОВЧУК РОМАН	
Значення принципів та методів менеджменту в органах і підрозділах цивільного захисту	78
ДУКА ІГОР	
Мотивування як напрям підвищення ефективності використання трудових ресурсів підприємства	80
ДЯЧУК ІВАННА	
Ефективність використання персоналу підприємства	81
ЗАМЯТІНА НАТАЛІЯ	
Місце контролінгу в управлінні сучасним підприємством	82
ЗАХАРОВА ЛЮДМИЛА	
Доцільність впровадження проектів з вивчення англійської мови в дошкільних закладах	84
ЗЕМЦОВА ВАЛЕРІЯ	
Аналіз економічної сутності доходу як основи формування потенціалу підприємства	85
ЗЕРКАЛЬ АНАСТАСІЯ	
Управління діяльністю банків на засадах корпоративної соціальної відповідальності	87
ЗУБАЧ АЛІНА	
Корпоративна стратегія підприємства	89

Таким чином, роль менеджера полягає в тому, щоб перевести виниклу в колективі конфліктну ситуацію у площину ділового обговорення, з'ясувати та усунути причин розбіжностей в цій ситуації працівників. Тільки так, діючи цілеспрямовано і конструктивно, можна послабити негативні наслідки конфлікту і витягти з нього максимум позитивних результатів.

1. Абдулова Т. П. Конфлікти та їх подолання / Т. П. Абдулова // Психологія менеджменту. – М., 2003. – 205 с.

2. Об'єктивна необхідність регулювання конфліктів у виробничих умовах. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ebk.net.ua>

3. Голобородько Г. П., Щербак О. Г. Формування навичок діяльності з попередження та вирішення конфліктів у процесі професійної освіти майбутніх менеджерів / Г. П. Голобородько, О. Г. Щербак. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.confcontact.com>

СУТЬ ТА РОЛЬ ПЛАНУВАННЯ ЯК ФУНКЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ В ДСНС УКРАЇНИ

Гапончук М. І., Яковчук Р. С., к.т.н., доцент кафедри права та менеджменту у сфері цивільного захисту
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, м. Львів

Прийняття більшості управлінських рішень в органах і підрозділах цивільного захисту здійснюється на основі планів, особливо це стосується основних напрямків діяльності (функціонування територіальної підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту, підготовки та підвищення готовності органів та підрозділів цивільного захисту до дій за призначенням, забезпечення їх повсякденної діяльності, робота з персоналом, взаємодія з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, робота із засобами масової інформації та зв'язки із громадськістю тощо) [1]. Для кращої організованості і налагодження взаємодії серед органів та підрозділів ДСНС України для сконцентрованості основних зусиль на вирішення головних завдань, потрібно якісно здійснювати планування, що підвищить відповідальність виконавців і полегшить контроль.

Процес планування є першою і головною функцією управління. Знаючи середовище діяльності організації, керівники розробляють декілька цілей і планів які відображають різноманітні наміри організації. Планування є головною функцією управління, від якої певною мірою залежать усі інші функції.

Головними цілями будь-якого планування є усунення невизначеності, зосередженості уваги на основних завданнях, організація раціонального функціонування організації, полегшення контролю діяльності [2, 3].

Одним з головних принципів управління є плановість. Суть планування можна охарактеризувати за допомогою чотирьох головних аспектів і побудувати пірамідальну схему їх значимості:

- внесок планування в досягнення поставлених цілей і завдань;
- провідна роль планування;
- необхідність планування;
- ефективність планів.

Функція планування передбачає прийняття рішення про те, якою має бути мета організації, що повинні робити працівники організації для досягнення цієї мети та вирішує проблему невизначеності щодо діяльності організації й допомагає ефективно реагувати на зміни у зовнішньому середовищі. Саме за допомогою планування, обираючи ті чи інші настанови на мету та шляхи її досягнення, керівники прагнуть визначити основні напрями діяльності і конкретні кроки, що забезпечать єдність мети для всіх працівників організації [4].

Досягнення цілей та завдань, які стоять перед системою цивільного захисту і полегшення виконання планів і похідних від нього і є основною метою. Безумовно, тільки наявність планів не може забезпечити успіх системи, тому потрібні дії, система повинна функціонувати. Однак плани можуть сфокусувати дії на певних цілях. Ці плани можуть передрікати, які дії будуть сприяти досягненню кінцевих цілей, які відводять в бік, які напевно будуть «гальмувати» один одного, а які є просто несумісними. Управлінське планування намагається створити узгоджену структуру дій, сфокусованих на бажаних цілях. За відсутності планів дії перетворяться просто в безладну діяльність, яка породжує тільки хаос.

Організація, регулювання і контроль являються основними діями керівників – менеджерів всіх ланок, щоб сприяти досягненню цілей системи, то планування безпосередньо та логічно передує виконанню згаданих організаційно-регулюючих функцій управління. З практичної сторони функції одна одну доповнюють в системі дій і саме планування встановлює цілі, необхідні для всіх комплексних зусиль.

Характер і масштаб планування залежать від повноважень керівника – менеджера та можуть змінювати залежно від загального курсу дій. На практиці відомо, що не можна обмежити сферу вибору керівника –

менеджера так, щоб він не мав найменшої свободи дій. А якщо він позбавлений будь-яких обов'язків щодо планування, то природно постає запитання: чи є він взагалі керівником?

Під час планування можливо розрахувати його ефективність яка вимірюється розміром того внеску, котрий він робить у здійсненні цілей і завдань за винятком витрат та інших небажаних наслідків, що неминуче виникають при його складанні і виконанні. В усякому разі, у сфері діяльності органів цивільного захисту ця проблема до кінця ще не розв'язана. В той же час цим положенням не можна нехтувати, характеризуючи сутність планування.

Таким чином, план дає можливість визначити першочергові практичні заходи із реалізації вимог рішень колегії та керівництва ДСНС України спрямованих на реорганізацію та вдосконалення діяльності органів цивільного захисту, укріплення законності, підвищення авторитету ДСНС України серед населення, стилю та методів роботи, використовувати науковий потенціал, вдосконалювати систему управління ДСНС України, підвищувати ефективність контролю та перевірки фактичного виконання, об'єднання зусиль служб на реалізацію поставлених завдань.

Слід зазначити, що планування в органах і підрозділах цивільного захисту не одноразовий завершений акт, а безперервний процес. Це пояснюється наступним. По-перше, досягши поставленої мети, організація, як правило, використовує отримані результати як засоби досягнення нової мети, перетворюючи тим самим планування на безперервний процес, що окреслює перспективи розвитку органів і підрозділів цивільного захисту. По-друге, необхідність безперервності планування викликається мінливістю зовнішнього та внутрішнього середовища.

В конкретному випадку для органів і підрозділів цивільного захисту функція планування виявляється у вирішенні двох питань: чітке визначення цілей діяльності та конкретних дій працівників на шляху їх досягнення.

Таким чином можна зробити висновок, що планування в повсякденній діяльності стало основним елементом або етапом роботи всіх без винятку суб'єктів Державної служби України з надзвичайних ситуацій і, зокрема, працівників та службовців цивільного захисту. На цій стадії проробляються всі необхідні умови для успішного виконання прийнятого рішення або нормативного акту, для практичної реалізації всіх тих ідей, що у ньому містяться.

1. Постанова КМУ від 9 січня 2014 № 11 «Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту».

2. Ратушний Р.Т., Кузиляк В.Й., Саміло А.В., О.В. Повстин. Теоретичні основи і практичні аспекти менеджменту в органах і підрозділах цивільного захисту: Навчальний посібник. Львів: ЛДУБЖД, 2015. – 318 с.

3. Виноградський М.Д., Беляєва С.В., Виноградська А.М., Шканова О.М. Управління персоналом: навчальний посібник – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 504 с.

4. Плішкін В.М. Теорія управління органами внутрішніх справ: Підручник / За ред. канд. юрид. наук Ю.Ф. Кравченка. – К.: Національна академія внутрішніх справ України, 1999. – 702 с.

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ

Гелешко Катерина, студентка

Науковий керівник: Тоцька О. Л., к. е. н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк

Фінансові інвестиції є активною формою ефективного використання тимчасово вільного капіталу. До традиційних активів відносяться акції й облигації. Саме вони є основними інструментами формування капіталу для одних підприємств і напрямками його розміщення для інших.

Закономірним результатом ринкових перетворень в Україні є формування ринку цінних паперів. Створено розгалужену інфраструктуру фінансового ринку, що спрощує проведення операцій з фінансовими інструментами та зумовлює актуальність обраної теми.

Висвітливо проблеми управління фінансовими інвестиціями та способи їх подолання.

Проблемам розуміння сутності, оцінки й обліку фінансових інвестицій присвячені наукові дослідження таких вітчизняних вчених, як М. І. Бондар, С. Ф. Голов, В. К. Орлова, П. Сук і ін.

Суттєвим чинником економічного піднесення в багатьох країнах стала активізація фінансового інвестування через універсалізацію діяльності банківських інститутів і зростання ролі небанківських фінансових установ. На відміну від індивідуальних інвесторів, ці структури провадять різні види фінансової діяльності, опікуються капіталом своїх вкладників, шукаючи при цьому оптимальні схеми розміщення накопиченого капіталу [2, с. 187].